353D7031

ΑΠΟΦΑΣΗ ἀριθ. 31-53
τῆς 2ας Μαΐου 1953

περί τῶν ὅρων δημοσιεύσεως τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως πού ἐφαρμόζονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας χάλυβος

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΑΡΧΗ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τό ἄρθρο 60 παράγραφος 2 περίπτωση α) καί τό ἄρθρο 63 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως πού ἐφαρμόζονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις, πρέπει νά καθιστοῦν δυνατό τόν ἔλεγχο τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων ἀνταγωνισμοῦ πού καθορίζονται στήν συνθήκη καί ἰδίως στά ἄρθρα 4 καί 60·

ὅτι πρέπει νά ἐξασφαλίζουν στούς ἀγοραστές τήν δυνατότητα νά διαπιστώνουν τήν ποιότητα καί νά ὑπολογίζουν ἐπακριβῶς τό κόστος τῶν προϊόντων πού προτίθενται νά ἀγοράσουν καί νά συγκρίνουν προσφορές ἀπό διάφορους προμηθευτές·

ὅτι οἱ κανόνες πού θεσπίζονται γιά τόν σκοπό αὐτό, πρέπει νά ἐφαρμόζονται καί σέ ὅσους ἀγοράζουν γιά νά μεταπωλήσουν τά προϊόντα στήν ἴδια κατάσταση καί σέ παραγγελιοδόχους καθώς καί στίς ἴδιες τίς παραγωγούς ἐπιχειρήσεις·

Κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Συμβουλευτική Ἐπιτροπή,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Ἄρθρο 1

Οἱ ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας χάλυβος πρέπει νά δημοσιεύουν τούς τιμοκαταλόγους τους καί τούς ὅρους πωλήσεως κατά τίς διατάξεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως. Οἱ ἐπιχειρήσεις ὅμως τῆς βιομηχανίας σιδηρομεταλλεύματος ἐξακολουθοῦν νά ὑπόκεινται στίς διατάξεις τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 4-53 τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1953.

Ἄρθρο 2

Ὅλοι οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως πού δημοσιεύονται πρέπει νά περιέχουν τουλάχιστον τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

α) τιμές βάσεως κατά κατηγορία προϊόντων·

β) τίς ἐπαυξήσεις τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται ἐμφαίνοντας τουλάχιστον:

— τά περιθώρια τιμῶν γιά διαστάσεις καί μήκη,

— τίς αὐξήσεις γιά ποιότητες καί παραλλαγές,

— τίς ποσοτικές αὐξήσεις καί μειώσεις κατά παραγγελία,

— τίς ἀνοχές πού δέν ὑπόκεινται σέ ἐπιβάρυνση,

— τίς αὐξήσεις γιά μικρές ἀνοχές,

— κάθε ἐπιβάρυνση ἤ αὔξηση πού ἐφαρμόζεται κανονικά καί ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται καί ἀναφέρεται στήν παράδοση τῶν διαφόρων προϊόντων·

γ) τόν τόπο παραδόσεως·

δ) τήν μέθοδο δηλώσεως τῆς τιμῆς·

ε) τά ἔξοδα ἀνάλογα μέ τόν τρόπο φορτώσεως·

στ) ἐκπτώσεις, μειώσεις, πριμοδοτήσεις καί κάθε μορφῆς χρηματικά ὀφέλη πού παρέχονται στούς ἐμπόρους, τίς ὀργανώσεις πωλήσεων ἤ τούς καταναλωτές·

ζ) τούς ὅρους πληρωμῆς·

η) τήν φύση καί τό ποσό τῶν φορολογικῶν καί τῶν ἄλλων ἐπιβαρύνσεων πού προστίθενται στίς τιμές τῶν τιμοκαταλόγων, ὑπό τούς ὅρους πού προσφέρονται στούς ἀγοραστές·

θ) σέ περίπτωση πού οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζονται στήν συναλλαγή ἀναφέρονται στόν τιμοκατάλογο πού ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς παραγγελίας καί εἶναι ἐνδεχόμενο νά ἀναθεωρηθοῦν:

— τίς λεπτομέρειες τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρο 3

Οἱ τιμοκατάλογοι δέν πρέπει νά περιλαμβάνουν προϊόντα πού δέν περιλαμβάνονται πράγματι στήν σειρά τῶν προϊόντων τῆς σχετικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρο 4

1. α) Οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως ἐφαρμόζονται τό ἐνωρίτερο πέντε πλήρεις ἡμέρες ἀπό τῆς διαθιβάσεώς τους ὑπό μορφή ἐντύπου στήν Ἀνωτάτη Ἀρχή·

θ) οἱ πωλητές πρέπει, κατόπιν αἰτήσεως, νά ἀνακοινώνουν τούς τιμοκαταλόγους σέ ὁποιοδήποτε ἐνδιαφερόμενο·

γ) ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή δύναται νά ἀποφασίσει νά δημοσιεύσει τούς ἀνωτέρω τιμοκαταλόγους καί τούς ὅρους πωλήσεως μέ εἰδική ἔκδοση.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται ἐπίσης καί σέ κάθε τροποποίηση τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως.

Ἄρθρο 5

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις θά πρέπει νά καταρτίζουν τούς ὅρους πωλήσεώς τους κατά τρόπο, ὥστε οἱ ἀγοραστές, οἱ ὀργανώσεις πωλήσεων καί οἱ παραγγελιοδόχοι τους, κατά τήν μεταπώληση τῶν προϊόντων τους στήν ἴδια κατάσταση, ἐξαιρέσει τῆς πωλήσεως ἐκ τῆς ἀποθήκης, νά ὑποχρεοῦνται νά συμμορφώνονται πρός τούς κανόνες πού καθορίζονται ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση ὅσον ἀφορᾶ τούς τιμοκαταλόγους καί τούς ὅρους πωλήσεως. Ὅταν οἱ ἀγοραστές, οἱ ὀργανώσεις πωλήσεων καί οἱ παραγγελιοδόχοι δέν ἀναφέρουν στούς τιμοκαταλόγους τους τίς δικές τους τιμές ἤ τούς ὅρους πωλήσεως, δύνανται νά ἐκπληρώσουν τήν ὑποχρέωσή τους, γνωστοποιώντας, ὑπό τούς ὅρους πού καθορίζονται στό ἄρθρο 4, τά στοιχεῖα τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως, πού καταρτίζονται μέ τήν παρούσα ἀπόφαση ἀπό τίς παραγωγούς ἐπιχειρήσεις καί ἐφαρμόζονται στίς δικές τους πωλήσεις.

2. Οἱ ἐπιχειρήσεις καθίστανται ὑπεύθυνες γιά παραβάσεις τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως πού διαπράττονται ἐκ μέρους τῶν ἀμέσων ἐκπροσώπων, ὀργανώσεων πωλήσεων ἤ παραγγελιοδόχων.

Ἄρθρο 6

Οἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται στούς τιμοκαταλόγους καί τούς ὅρους πωλήσεως πού καταρτίζονται μετά τήν ἀπόφαση αὐτή καί ὁπωσδήποτε σέ ὅλους τούς τιμοκαταλόγους καί ὅρους πωλήσεως πού θά ἰσχύουν ἀπό τήν 20ή Μαΐου 1953.

Πάντως ἡ προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν πού ὁρίζει τό ἄρθρο 4 εἶναι ὑποχρεωτική μόνον στήν περίπτωση τιμοκαταλόγων καί ὅρων πωλήσεως πού ἀρχίζουν νά ἰσχύουν τό ἐνωρίτερο τήν 20ή Μαΐου 1953.

Ἡ ἡμερομηνία 20 Μαΐου ἀντικαθίσταται ἀπό τήν ἡμερομηνία 31η Μαΐου 1953 γιά τούς τιμοκαταλόγους καί τούς ὅρους πωλήσεως πού καταρτίζονται ἀπό τά ἐργοστάσια ἐπανελασματοποιήσεως.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἐξεδόθη κατόπιν διασκέψεως ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή κατά τήν συνεδρίασή της τῆς 2ας Μαΐου 1953.

Γιά τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή

Ὁ Πρόεδρος

Jean MONNET